

майсторски стилизирана (опростотворена), но не окарикатурена. Напълно е спазена пропорцията и естественото положение на тѣлото. Голѣмиятъ майсторъ-рѣзбаръ на времето си не се е боялъ отъ човѣшката фигура, която му е била добре позната. Той еднакво добре моделира както голото тѣло, така и драпериитѣ, съ които е облѣчено тѣлото.

Колони (стѣлбове) на иконостаса.

Колонитѣ, които раздѣлятъ голѣмитѣ (парадни) икони, сж украсени повечето съ Барокови спиралообразни мотиви, примѣсени съ джбови листа и съ цвѣтя. Колонитѣ завършватъ съ разкошни капители, на които сж кацнали гѣлжби, смирено застанали съ дигнати нагоре глави — символи на християнска любовъ. Тѣ като че ли отправятъ молитва къмъ Бога.

Интересенъ е сжщо така изпъкнатиятъ фризь — лозницата, която раздѣля голѣмитѣ отъ малкитѣ икони. За украса като мотивъ имаме грозде, което се ражда въ изобилие въ Севлиево — символъ на плодородие; самата лоза е символъ още на братска любовъ — прегърнала останалитѣ дървеса и храсти. Въ срѣдата на фриза, надъ царскитѣ врата, е моделирана легнала човѣшка фигура съ ореолъ на главата, държаща въ ръка лозницата, която излиза като отъ пъпа на фигурата. Оставени сж кръгли розетки по фриза, на които е трѣбвало да се нарисуватъ пророцитѣ.

Фронтонъ.

Не малкъ интересъ буди завършекътъ на иконостаса (короната), нареченъ Фронтонъ. Тукъ е изправенъ величественъ триметровъ кръстъ съ Разпятие Христово. Тоя кръстъ е богато украсенъ съ вѣнецъ отъ цвѣтя и листа — символъ на вѣчна красота, добита чрезъ Христа, на когото отъ дветѣ му страни стоятъ застрашително изправени две ламии — символъ на невежеството, което прикова Богочовѣка на кръста и който дойде на земята да донесе миръ, братство и любовъ. Тѣзи страшилища съ широко разтворени срещу кръста уста напомнятъ на вѣрващитѣ, че злото е заело върхно мѣсто на земята, че се е издигнало най-отгоре. Майсторътъ-рѣзбаръ е искалъ да напомни, че това зло — невежеството, ще трѣбва да се премахне отгоре и да се замѣни съ друго нѣщо — лѣвовъе, орли и гѣлжби — символи на доброто. Човѣчеството трѣбва да се възвиси и да добие висшата Божия проява, човѣшкото у човѣка. Да възпитаващъ поколѣнията въ миръ, братство и любовъ къмъ ближния си, въ дирене тържеството на правдата, вѣчната неугасваща правда, която рано или късно ще възкрѣсне и възтържествува, както възкрѣсна Христосъ отъ гроба.